

Obyčejná práce a jak ji posvěcovat (III): Textilie

Vincenzo je otec rodiny, výrobce textilií a je supernumerářem Opus Dei. Pracuje v tomto odvětví již více než třicet let.

24.11.2020

Vincenzo řídí podnik, který vyrábí a instaluje textilie různým zákazníkům: soukromníkům, hotelům, barům, restauracím apod. Kromě těchto základních věcí

Vincenzo a jeho děti dělají lůžkoviny, pokládají koberce: „Když pracuješ v této profesi, musíš se stále adaptovat -vysvětluje Vincenzo-; nezaměřujeme se jen na jednu oblast, ale zabýváme se i vším, co se v textilním průmyslu objeví.“

Vincenzo nyní pracuje většinou v dílně, spolu se svou manželkou, synem a dvěma zaměstnanci, kteří se věnují jen šití. Další dva synové jezdí za zákazníky a dohlíží na montáž.

Chvilé zkoušky

V devadesátých letech byl Vincenzo vedoucím výroby v jednom podniku. Profesionálně fungovalo všechno dobře. Ale situace se náhle zhoršila: „Když jsme čekali čtvrté dítě, přišli jsme o 200 milionů lir kvůli práci, která se nezdařila. Jeden známý mi řekl, že chtít za těchto ekonomických podmínek dítě není moudré. V té době jsem chodil na mši jen občas, ale něco mě ponoukalo, abych se

obrátil k Bohu a zvláště k Panně Marii. Vzpomínám si, že když zemřel můj otec, byl jsem ještě malý, svěřil mě Bohu.“

Vincenzovi a jeho rodině se tuto obtížnou situaci podařilo překonat. „V té nelehké době -pokračuje Vincenzo- začala má cesta konverze. Mnoho pádů, ale nikdy jsem se nezastavil. V roce 2007 jsem došel k tomu, že mě Pán volá do Opus Dei a požádal jsem o přijetí jako supernumerář.“

Pracovat z lásky, ne jen kvůli dobré pověsti

Konverze, která začala v době krize, a povolání do Díla -hlubší poznání cesty- proměnily profesionální život Vincenze: „Začal jsem se základními věcmi, například kletí, to mají ve zvyku řemeslníci a dělníci -vypráví Vincenzo-; na druhé straně mi také pomáhalo to, že mé vztahy s lidmi se staly pozitivnějšími, příjemnějšími a

také jsem si uvědomil, že mi pomáhá Pán. Nyní je pro mě snadnější přijímat s radostí ty, kdo přicházejí do podniku pracovat jako učni, snažím se investovat do jejich formace, i když plody této investice se nedají zaručit.“

Na jedné stěně Vincenzovy dílny visí básně Charles Peguye, kde se říká: „Přišel den, kdy pracovníci už nebyli sluhý. Pracovali. Ale pracovali kvůli cti, opravdové cti, jaká má být. Noha židle musí být dobře opracovaná. Tak je to přirozené, taková má být jejich práce. Ne kvůli platu, který za ni dostávali.“

„Báseň se mi líbí, ale hlavně bych nahradil slovo čest slovem láska. To je smysl mého podnikání, dělat věci z lásky,“ říká Vincenzo. „Bez lásky je práce v uměleckém podnikání jenom přítěží. Na konci měsíce se řeší platby, platy, praxe zaměstnanců, směnky, neplaticí zákazníci...”

Nicméně pro mě je toto vše
příležitostí k lásce. Dokonce i tehdy,
když ztratím trpělivost.“

Sdílení víry s druhými řemeslníky

Jak je tomu i v jiných pracovních
prostředích, i v uměleckých
řemeslech se projevuje
odkřesťanštění: „Po nějakou dobu
jsem si s jedním kolegou dával v 7:30
ráno sraz, abychom se šli společně
podívat na jednu stavbu. Bylo to před
kostelem, tak jsem mohl jít v 7:00 na
mši. Můj kolega nevěděl zpočátku, že
se může o nedělích chodit na mši, a
tím spíše, že to jde každý den.
Jednoho dne se rozhodl, že přijde
také, aniž by mi cokoliv řekl. Při jiné
příležitosti jsem mu navrhl, aby se
při cestě tam modlil růženec. Časem
se v něm probudila touha prohloubit
si křesťanskou víru a dal se tak na
cestu duchovní formace. Nadále jsem
diskutovali o pracovních

problémech, ale každý rok v květnu jsme společně chodili na pouť.

„Pokaždé, když mluvím se svými kolegy o víře -říká Vincenzo-, snažím se jim vysvětlit, že nejde o to modlit se ústy něco navíc nebo chodit každý den na mši, ale žít tak, aby v nás žil Kristus. Snažím se často opakovat to, co říkával svatý Josemaría: *Nejsem nic, nestojím za nic, nemám nic.*“

Denní modlitba je velmi důležitou částí Vincenzova života: „Každé údobí vnitřního života má své výzvy: před několika lety mi nedělalo potíže vstávat ráno na mši, ale nyní je to obtížnější. Ale neumím si představit, že bych se vzdal mše nebo modlitby: musím mluvit s Bohem i tehdy, když se mám rozhodovat v pracovních záležitostech. Pro mě je Pán nejdůležitějším společníkem v podniku.“

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
obycejna-prace-a-jak-ji-posvecovat-
textilie/](https://opusdei.org/cs-cz/article/obycejna-prace-a-jak-ji-posvecovat-textilie/) (18.02.2026)